

บทที่ 2

ทฤษฎีการเลือกประชากรแบบปกติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

2.1 หลักเบื้องต้นของการเรียงลำดับและการเลือกประชากรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด¹

ให้ θ_j เป็นพารามิเตอร์ของประชากรที่ j , $j = 1, 2, \dots, k$ และให้ $\theta_{[i]}$ เป็น θ ที่มีค่าเป็นลำดับที่ i ในการเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก นั่นคือ $\theta_{[1]} \leq \theta_{[2]} \leq \dots \leq \theta_{[k]}$ หรือ $\theta_{[1]} = \min(\theta_1, \theta_2, \dots, \theta_k)$, $\theta_{[k]} = \max(\theta_1, \theta_2, \dots, \theta_k)$

และถือว่าประชากรที่ดีที่สุดได้แก่ ประชากรที่มีค่า θ สูงสุด คือเท่ากับ $\theta_{[k]}$ วิธีการเลือกเพื่อให้ได้ประชากรที่มีค่า $\theta = \theta_{[k]}$ นี้ ทำได้โดยสุ่มตัวอย่างจากแต่ละประชากร ซึ่งจะได้ตัวประมาณ $\hat{\theta}_j$ ของ θ_j แล้วเลือกประชากรที่ดีที่สุดจากค่าของ $\hat{\theta}_j$, $j = 1, 2, \dots, k$

การเลือกจะถูกต้องถ้าค่า θ ของประชากรที่ถูกเลือกเป็นค่าที่สูงสุดจริง จุดประสงค์ของเราไม่ต้องการประมาณค่า $\theta_{[k]}$ แต่ต้องการเลือกประชากรที่มีค่า θ เท่ากับ $\theta_{[k]}$ ดังนั้น ความคลาดเคลื่อนจะเกิดขึ้นเฉพาะเมื่อการเลือกนั้นไม่ถูกต้อง ความน่าจะเป็นของการเลือกไม่ถูกต้องเมื่อ $\theta_{[k]} > \theta_{[k-1]}$ ก็คือ ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดแบบที่ 2 (Type II error) ซึ่งคือ β และความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง จึงเปรียบเทียบกับกำลังของการทดสอบ (power of the test) คือ $1-\beta$

¹ Jean D. Gibbons, Ingram Olkin and Milton Sobel, Selecting and Ordering Populations : A New Statistical Methodology (New York: John Wiley & Sons, Inc, 1977), pp. 5-17.

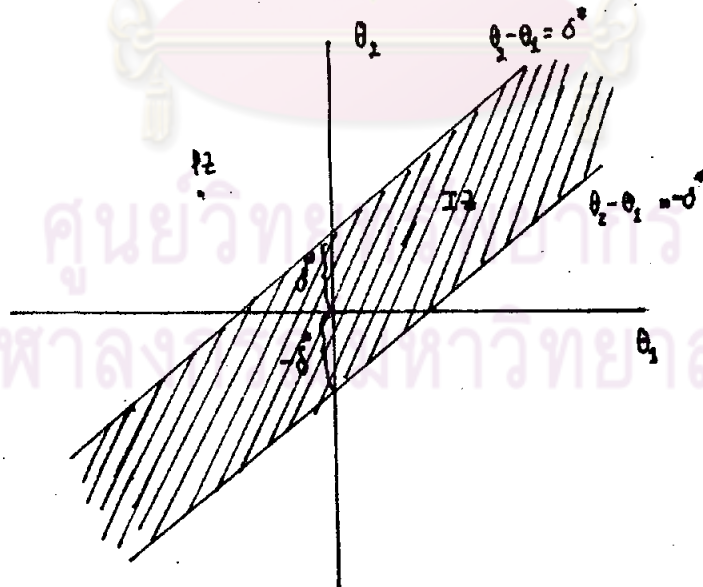
ความน่าจะเป็นของการเลือกถูกต้อง (The probability of correct selection) จะขึ้นอยู่กับเซตของค่าจริงของ θ ซึ่งแทนด้วยฟังก์ชัน $Pr \{cs/\theta\}$ โดยที่ θ เป็นเวกเตอร์ของ $\theta_1, \theta_2, \dots, \theta_k$

ถ้ามีการเลือกตามเกณฑ์หลายอย่างที่แตกต่างกันแล้วเราจะสรุปว่า การเลือกโดยเกณฑ์ใดจะถูกต้องมากกว่า เราจะแบ่งเซตของค่าที่เป็นไปได้ทั้งหมดของ θ (The total parameter space) ซึ่งแทนด้วย TPS ออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. พรีเฟอเรนซ์โซน (Preference zone) ซึ่งเป็นอาณาเขตที่ประกอบด้วยค่าของ θ ที่ทำให้การเลือกถูกต้อง จะแทนบริเวณนี้ด้วยสัญลักษณ์ PZ

2. อินดิฟเฟอเรนซ์โซน (Indifference zone) ซึ่งเป็นอาณาเขตที่ประกอบด้วยค่าของ θ ที่ทำให้การเลือกไม่ถูกต้อง จะแทนบริเวณนี้ด้วยสัญลักษณ์ IZ

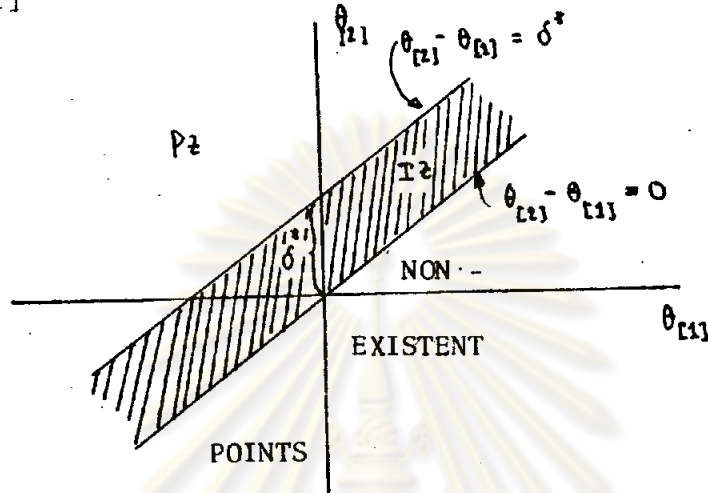
เช่น ถ้า $k = 2$, θ_1 และ θ_2 เป็นจำนวนจริงใด ๆ TPS คือ ระบบ 2 มิติ ถ้าให้ δ^* เป็นจำนวนจริงบวก โดยที่ $|\theta_2 - \theta_1| \geq \delta^*$ แล้วจะสามารถแสดงอาณาเขตของ PZ และ IZ ได้ดังรูปที่ 2.1

รูปที่ 2.1 : อาณาเขตของ PZ และ IZ เมื่อ $|\theta_2 - \theta_1| \geq \delta^*$

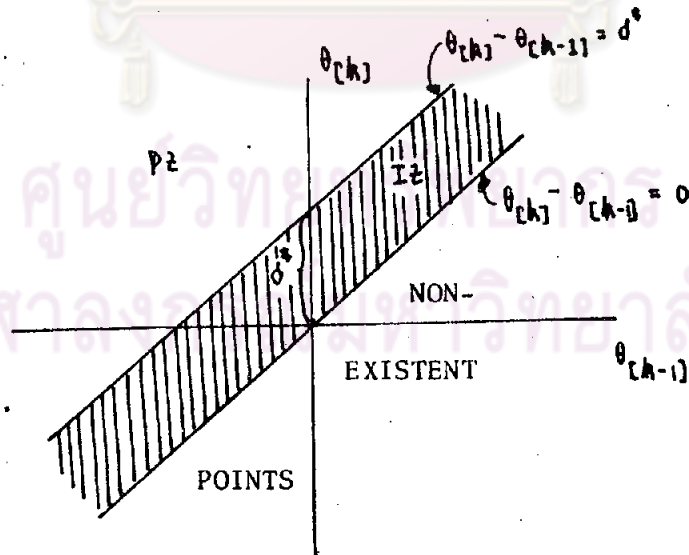
ถ้าเราเรียงลำดับพารามิเตอร์ θ_1, θ_2 แล้วจะได้ $\theta_{[1]} \leq \theta_{[2]}$. โดยที่

$0 < \theta_{[2]} - \theta_{[1]} < \delta^*$ ดังจะแสดงอาณาเขตของ PZ และ IZ ได้ดังรูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2 : อาณาเขตของ PZ และ IZ เมื่อ $\theta_{[2]} - \theta_{[1]} > \delta^*$

สำหรับพารามิเตอร์ k ตัว TPS คือ ระนาบ k มิติ แต่เราต้องการเลือกประชากรที่มีค่า $\theta = \theta_{[k]}$ เราจึงสนใจเฉพาะกรณีที่ $\theta_{[k]} > \theta_{[k-1]}$ ดังนั้น การกำหนดอาณาเขต PZ และ IZ จึงขึ้นอยู่กับพารามิเตอร์ $\theta_{[k]}$ และ $\theta_{[k-1]}$ เท่านั้น ดังแสดงตามรูป 2.3

รูปที่ 2.3 : อาณาเขตของ PZ และ IZ เมื่อ $\theta_{[k]} - \theta_{[k-1]} \geq \delta^*$

อาณาเขต PZ จะมีจุดเป็นจำนวนมากมายับไม่ถ้วน และจะมีกรณีพิเศษที่เขตของ θ ใน PZ ที่ให้ค่าความน่าจะเป็นของความต้องการต่ำสุด เราเรียกโครงสร้างนี้ว่า โครงสร้างที่ข้อน้อยที่สุด (The least favorable configuration) ซึ่งแทนด้วยสัญลักษณ์ LFC และแทนเขตของ θ ที่มีคุณสมบัตินี้ด้วย " θ_{LF} " ฉะนั้น $\Pr\{cs/\theta\} \geq \Pr\{cs/\theta_{LF}\}$ สำหรับทุกค่าของ $\theta \in PZ$

$$\text{ถ้าให้ } \Pr\{cs/\theta_{LF}\} = P^*$$

$$\text{ฉะนั้น } \Pr\{cs/\theta\} \geq P^*$$

โดยที่ P^* คือ ค่าความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้องที่มีค่าต่ำสุดสำหรับค่าของ θ

ในการเลือกประชากรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดนั้น LFC ได้แก่ สับเซตของ PZ

ที่กำหนดให้ค่าเฉลี่ยของประชากรทุกค่าเท่ากับค่าเฉลี่ยประชากรที่สูงเป็นอันดับสอง กล่าวคือ

$$\mu_{[1]} = \mu_{[2]} = \dots = \mu_{[k-1]} = \mu' \text{ และ } \mu_{[k]} - \mu' = \delta^*$$

$$\text{ให้ } \delta_{i,j} = \mu_{[i]} - \mu_{[j]}$$

$$\text{ฉะนั้น } \delta_{k, k-1} = \delta^* \quad \text{โดยที่ } \delta^* > 0$$

$$\text{และ } \delta_{i+1, i} = 0, \quad i = 1, 2, \dots, k-2$$

$$\text{นอกจากนั้น } \Pr\{cs/\mu\} \geq P^*, \quad \frac{1}{k} < P^* < 1$$

2.2 การเลือกประชากรแบบปกติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ให้ X_{ij} แทนค่าที่สังเกตที่ j ของประชากรที่ i โดยที่

$$X_{ij} \sim \text{NID}(\mu_i, \sigma_i^2), \quad i = 1, 2, \dots, k, \quad j = 1, 2, \dots$$

n_i แทนขนาดของตัวอย่างจากประชากรที่ i , $i = 1, 2, \dots, k$

เราจะถือว่าเราไม่ทราบค่า μ_i แต่สำหรับค่าของ σ_i^2 นั้น อาจจะทราบค่าหรือไม่ทราบค่าก็ได้

ให้ $\mu_{[i]}$ เป็นค่าของ μ ลำดับที่ i ในการเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก
 $i = 1, 2, \dots, k$

เพราะฉะนั้น $\mu_{[1]} \leq \mu_{[2]} \leq \dots \leq \mu_{[k]}$

ให้ $\bar{X}_{(i)}$, $\sigma_{(i)}^2$, $n_{(i)}$ เป็นค่าเฉลี่ยของตัวอย่าง, ภาเรียนซ์

และขนาดของตัวอย่างของประชากรที่มีค่าเฉลี่ยของประชากรเท่ากับ $\mu_{[i]}$

และกำหนดให้ $E(\bar{X}_{(i)}) = \mu_{[i]}$ $V(\bar{X}_{(i)}) = \sigma_{(i)}^2 / n_{(i)}$

เราจะพิจารณาทฤษฎีการเลือกประชากรแบบปกติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดใน 4 กรณีดังต่อไปนี้

1. ภาเรียนซ์ของประชากรเท่ากันทุกประชากรและทราบค่าภาเรียนซ์
2. ภาเรียนซ์ของประชากรต่าง ๆ ไม่เท่ากัน แต่ทราบค่าภาเรียนซ์
3. ภาเรียนซ์ของประชากรเท่ากันทุกประชากร แต่ไม่ทราบค่าภาเรียนซ์
4. ภาเรียนซ์ของประชากรต่าง ๆ ไม่เท่ากัน และไม่ทราบค่าภาเรียนซ์

2.2.1 กรณีที่ภาเรียนซ์ของประชากรเท่ากันทุกประชากรและทราบค่าภาเรียนซ์

2.2.1.1 การทำความน่าจะเป็นของความถูกต้องในการเรียงลำดับ¹

กำหนดให้ k_s เป็นจำนวนประชากรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

k_{s-1} เป็นจำนวนประชากรที่มีค่าเฉลี่ยสูงรองมา เป็นอันดับสอง

¹Robert E. Bechhofer, "A Single-Sample Multiple Decision Procedure for Ranking Means for Normal Populations with Known Variance" The Annals of Mathematical Statistics 25 (1954) : 19-22

k_{s-2} เป็นจำนวนประชากรที่มีค่าเฉลี่ยสูงรองมา เป็นอันดับสาม
 \vdots
 k_1 เป็นจำนวนประชากรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

โดยที่ k_1, k_2, \dots, k_s ($s \leq k$) เป็นจำนวนเต็มบวก

ความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง เท่ากับ

$$\begin{aligned}
 \Pr \left[\max \{ \bar{X}_{(1)}, \dots, \bar{X}_{(k_1)} \} < \min \{ \bar{X}_{(k_1+1)}, \dots, \bar{X}_{(k_1+k_2)} \}, \right. \\
 \max \{ \bar{X}_{(k_1+1)}, \dots, \bar{X}_{(k_1+k_2)} \} < \min \{ \bar{X}_{(k_1+k_2+1)}, \dots, \bar{X}_{(k_1+k_2+k_3)} \}, \\
 \vdots \\
 \left. \max \{ \bar{X}_{(k-k_s-k_{s-1}+1)}, \dots, \bar{X}_{(k-k_s)} \} < \min \{ \bar{X}_{(k-k_s+1)}, \dots, \bar{X}_{(k)} \} \right]
 \end{aligned}
 \tag{2.1}$$

ถ้า $s = 2$, $k = k_1 + k_2$, $k_1 = k - t$, $k_2 = t$ จากสมการ (2.1)

จะได้ความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง เท่ากับ

$$\Pr \left[\max \{ \bar{X}_{(1)}, \bar{X}_{(2)}, \dots, \bar{X}_{(k-t)} \} < \min \{ \bar{X}_{(k-t+1)}, \dots, \bar{X}_{(k)} \} \right]
 \tag{2.2}$$

ถ้า $t = 1$ จากสมการ (2.2) จะได้ ความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง
 $= \Pr \left[\max \{ \bar{X}_{(1)}, \bar{X}_{(2)}, \dots, \bar{X}_{(k-1)} \} < \min \{ \bar{X}_{(k)} \} \right]$ ซึ่งได้แก่ ความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง สำหรับการเลือกประชากรที่ดีที่สุดหนึ่งประชากร

ถ้า $t = 2$ จากสมการ (2.2) จะได้ ความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง
 $= \Pr \left[\max \{ \bar{X}_{(1)}, \bar{X}_{(2)}, \dots, \bar{X}_{(k-2)} \} < \min \{ \bar{X}_{(k-1)}, \bar{X}_{(k)} \} \right]$ ซึ่งได้แก่ความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง สำหรับการเลือกประชากรที่ดีที่สุดสองประชากร (โดยไม่พิจารณาลำดับในสองประชากรนั้น)

และถ้าพิจารณาจาก LFC จะได้

$$\left. \begin{aligned} \mu[k] - \mu[k-t+1] &= 0 \\ \mu[k-t+1] - \mu[k-t] &= \delta^* \\ \mu[k-t] - \mu[1] &= 0 \end{aligned} \right\} \text{-----(2.3)}$$

และถ้าให้ $\sigma_i^2 = \sigma^2$ และ $n_i = n$, $i = 1, 2, \dots, k$ แล้ว

จากสมการ (2.2) จะได้ ความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

$$\begin{aligned} &= t \Pr \left[\max \{ \bar{X}_{(1)}, \dots, \bar{X}_{(k-t)} \} < \bar{X}_{(k-t+1)} < \min \{ \bar{X}_{(k-t+2)}, \dots, \bar{X}_{(k)} \} \right] \\ &= t \int_{-\infty}^{+\infty} \left[\frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{(\bar{X}_{(k-t+1)} - \mu_{[k-t]}) / (\sigma/\sqrt{n})} e^{-z^2/2} dz \right]^{k-t} \\ &\quad \left[\frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{(\bar{X}_{(k-t+1)} - \mu_{[k-t+1]}) / (\sigma/\sqrt{n})}^{+\infty} e^{-z^2/2} dz \right]^{t-1} \\ &\quad \frac{\sqrt{n}}{\sigma/\sqrt{2\pi}} e^{-n(\bar{X}_{(k-t+1)} - \mu_{[k-t+1]})^2 / 2\sigma^2} d\bar{X}_{(k-t+1)} \end{aligned} \text{-----(2.4)}$$

ถ้าให้ $y = \sqrt{n} (\bar{X}_{(k-t+1)} - \mu_{[k-t+1]}) / \sigma$ และ $d = \frac{\sqrt{n}\delta^*}{\sigma}$ แล้ว

จากสมการ (2.4) จะได้ ความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

$$= t \int_{-\infty}^{\infty} [F(y+d)]^{k-t} [1-F(y)]^{t-1} f(y) dy \text{-----(2.5)}$$

โดยที่ $F(y) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^y e^{-x^2/2} dx$, $F'(y) = f(y) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{-y^2/2}$

จาก $d = \frac{\sqrt{\pi} \delta^*}{\sigma}$ เราเรียก d นี้ว่า ความแตกต่างมาตรฐานของค่าเฉลี่ย
ที่มีค่าน้อยที่สุด และถ้าใช้ค่า T แทนค่า d แล้ว จะได้ $T = \frac{\sqrt{\pi} \delta^*}{\sigma}$
 $\therefore n = \left(\frac{T\sigma}{\delta^*} \right)^2$ ----- (2.6)

จากสมการ (2.5) ถ้าค่า d หรือ T เท่ากับ 0 จะได้
 ความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง = $t \int_0^1 F(y)^{k-t} [1-F(y)]^{t-1} dF$
 = $\frac{t(k-t)! (t-1)!}{\Gamma(k-t+1+t)}$
 = $\frac{t!(k-t)!}{k!}$
 $k!$

ถ้า $T = 0$ จะได้ความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง มีค่าเท่ากับ
 $\frac{t!(k-t)!}{k!}$ ดังนั้น จึงมีความหมายว่า ถ้าความแตกต่างมาตรฐานของค่าเฉลี่ยมีค่า
 เป็น 0 แล้วความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง คือ ความน่าจะเป็นของการเลือก
 ประชากร t ประชากรจากทั้งหมด k ประชากร

ถ้า $t = 1$ จากสมการ (2.3) จะได้คุณสมบัติ LFC เป็น

$$\left. \begin{aligned} \mu[k] - \mu[k-1] &= \delta^* \text{ ซึ่ง } \delta^* > 0 \\ \mu[i] - \mu[j] &= 0, \quad i, j = 1, 2, \dots, k-1 \end{aligned} \right\} \text{----- (2.7)}$$

ดังนั้นเมื่อ $t=1$ จากสมการ (2.5) จะได้
 ความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง = $\int_0^\infty [F(y+d)]^k [1-F(y)] f(y) dy$ (2.8)

ซึ่งเป็นความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้องสำหรับการเลือกประชากรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
 หนึ่งประชากรจากหลายประชากรที่มีอยู่, จากสมการ (2.8) นี้ เมื่อกำหนดค่า k และ

ค่าความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้องให้ จะแก่สมการได้ค่า \mathcal{T} ดังปรากฏในตาราง

A.1¹ จากค่าของ \mathcal{T} เราสามารถหาขนาดของตัวอย่างได้ โดยการแทนค่า \mathcal{T} ในสมการ

(2.6) คือ $n = \left(\frac{\mathcal{T}\sigma}{\delta^*} \right)^2$ แต่ถ้าจากสมการ (2.8) เมื่อกำหนดค่า k และค่า \mathcal{T} ให้

จะแก่สมการ ได้ค่าความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง ดังปรากฏในตาราง A.2¹

2.2.1.2 ขั้นตอนการหาขนาดของตัวอย่างและการเลือกประชากรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

1. เลือก (P^*, δ^*) ที่ $\frac{1}{k} < P^* < 1$, $\delta = \mu_{[k]} - \mu_{[k-1]} \geq \delta^*$

โดยที่ P^* เป็นค่าอย่างน้อยที่สุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

δ^* เป็นค่าความแตกต่างน้อยที่สุดระหว่างค่าเฉลี่ยจริงของประชากร

ที่มีค่าสูงสุดกับค่าเฉลี่ยจริงของประชากรที่สูงรองลงมา ซึ่งได้จากคุณสมบัติ LFC

$$(\mu_{[1]} = \mu_{[2]} = \dots = \mu_{[k-1]} , \mu_{[k]} - \mu_{[k-1]} = \delta^*)$$

โดยการกำหนดค่าของ (P^*, δ^*) ขึ้นอยู่กับประสบการณ์หรือการตัดสินใจของผู้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น

2. นำค่า P^* และ k ไปเปิดตาราง A.1 เพื่อหาค่า \mathcal{T}_t (t หมายถึงค่า \mathcal{T} นั้น ได้จากตาราง)

3. แทนค่า δ^* , \mathcal{T}_t และ σ^2 ที่ทราบค่าแล้วในสมการ (2.6) จะได้

$$n = \left(\frac{\mathcal{T}_t \sigma}{\delta^*} \right)^2$$

ถ้าค่า n ที่ได้ไม่เป็นจำนวนเต็มให้แทนด้วยจำนวนเต็มที่อยู่ถัดไป

4. คำนวณหาค่า \bar{X}_i โดย

$$\bar{X}_i = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n X_{ij} \quad , \quad i = 1, 2, \dots, k \quad , \quad j = 1, 2, \dots, n$$

¹ Jean D. Gibbons, Ingram Olkin and Milton Sobel, Selecting and Ordering Populations : A New Statistical Methodology, pp. 400-401.

5. เลือกประชากรที่มีค่า \bar{X}_i สูงสุด ซึ่งจะถือว่าเป็นประชากรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

2.2.2 กรณีที่ว่า เรียนซ์ของประชากรต่าง ๆ ไม่เท่ากัน แต่ทราบค่าาเรียนซ์¹

$$\text{ให้ } X_{ij} \sim \text{NID}(\mu_i, \sigma_i^2)$$

$$\mu_i \text{ ไม่ทราบค่า } \sigma_i^2 \text{ ทราบค่า } , i = 1, 2, \dots, k ,$$

$$j = 1, 2, \dots \quad \text{และ } \sigma_i^2 = \alpha_i \sigma_0^2 \quad \text{-----} \quad (2.9)$$

โดยที่ σ_0^2 เป็นค่าคงที่ที่กำหนดค่าให้

α_i เป็นค่าบวกคงที่

ในการที่จะใช้ตาราง A.1 และ A.2 เราต้องถือเสมือนกับว่าเป็นกรณีที่ว่าเรียนซ์ของประชากรต่าง ๆ เท่ากัน คือ ต้องมี $\sigma_1^2 = \sigma_2^2 = \dots = \sigma_k^2 = \sigma_0^2$ และ

$$n_1 = n_2 = \dots = n_k = n'$$

$$\frac{\sigma_1^2}{n_1} = \frac{\sigma_2^2}{n_2} = \dots = \frac{\sigma_k^2}{n_k} = \frac{\sigma_0^2}{n'} \quad \text{-----} \quad (2.10)$$

จากสมการ (2.9) และ (2.10) จะได้

$$\frac{\sigma_i^2}{n_i} = \frac{\alpha_i \sigma_0^2}{n_i} = \frac{\sigma_0^2}{n'} , i = 1, 2, \dots, k \quad \text{-----} \quad (2.11)$$

และจาก (2.11) จะได้ขนาดของตัวอย่างจากแต่ละประชากรเป็น

$$n_i = \alpha_i n' \quad \text{-----} \quad (2.12)$$

¹Robert E. Bechhofer, "A Simple-Sample Multiple Decision Procedure for Ranking Means for Normal Populations with Known Variance," The Annals of Mathematical Statistics 25: 24

โดยหาค่า n' จาก $n' = \left(\frac{T_t \sigma_0}{\delta^*} \right)^2$

ถ้าค่าของ n' และ n_i ไม่เป็นจำนวนเต็มให้แทนด้วยจำนวนเต็มที่อยู่ถัดไป

เรานำค่า n_i ไปใช้หาค่า \bar{X}_i โดย $\bar{X}_i = \frac{1}{n_i} \sum_{j=1}^{n_i} X_{ij}$, $i = 1, 2, \dots, k$

$j = 1, 2, \dots, n_i$ แล้วเลือกประชากรที่มีค่า \bar{X}_i สูงสุด ซึ่งจะถือว่าเป็นประชากรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

หมายเหตุ สำหรับ $k=2$ เราสามารถแสดงการหาขนาดของตัวอย่างที่มีประสิทธิภาพจากสมการ $n_2 \sigma_1^2 = n_1 \sigma_2^2$ และ $n_1 + n_2 = n$ โดย σ_1^2, σ_2^2 รู้ค่าและค่า n ซึ่งเป็นขนาดของตัวอย่างทั้งหมดที่กำหนดมาให้

แต่สำหรับ k มากกว่า 2 กฎเกณฑ์ที่ให้ประสิทธิภาพมากที่สุดของการหาค่า n_i , $i = 1, 2, \dots, k$ ทำได้ยุ่งยากมาก และวิธีการหาขนาดของตัวอย่างที่เสนอมานี้แล้วข้างต้นเป็นวิธีการหาขนาดของตัวอย่างวิธีหนึ่งเท่านั้น

2.2.3 กรณีที่ว่า เรียงอันดับของประชากรเท่ากันแต่ไม่ทราบค่าเฉลี่ย¹

ให้ $X_{ij} \sim \text{NID}(\mu_i, \sigma_i^2)$, μ_i ไม่ทราบค่า $i = 1, 2, \dots, k$
 $j = 1, 2, \dots, n_i$

โดยที่ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2 = \dots = \sigma_k^2$ แต่ไม่ทราบค่า

$$\mu[1] \leq \mu[2] \leq \dots \leq \mu[k]$$

$$\delta_{i,j} = \mu[i] - \mu[j], \quad i, j = 1, 2, \dots, k, \quad i \neq j$$

$$\Pr\{cs/\mu\} \geq P^* ; \delta_{k, k-1} \geq \delta^*$$

¹Robert E. Bechhofer, Charles W. Dunnett and Milton Sobel,
 "A Two-Sample Multiple Decision Procedure for Ranking Means of Normal
 Populations with a Common Unknown Variance," Biometrika 41 (1954)
 : 170 - 176.

ที่ซึ่ง $k^{-1} < P^* < 1$ และ $\delta^* < 0$

ซึ่งค่าของ δ^* และ P^* ได้จากคุณสมบัติ LFC

2.2.3.1 ขั้นตอนการหาขนาดของตัวอย่างและการเลือกประชากรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

1. เลือกตัวอย่างครั้งแรกด้วยขนาด n จากแต่ละประชากร

2. หาค่า S^2 จาก

$$S^2 = \frac{(n-1) S_1^2 + (n-1) S_2^2 + \dots + (n-1) S_k^2}{k(n-1)}$$

$$= \frac{S_1^2 + S_2^2 + \dots + S_k^2}{k}$$

โดยที่ $S_i^2 = \frac{1}{n-1} \sum_{j=1}^n (X_{ij} - \bar{X}_{in})^2$, $i = 1, 2, \dots, k$, $j = 1, 2, \dots, n$

$\bar{X}_{in} = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n X_{ij}$, $i = 1, 2, \dots, k$, $j = 1, 2, \dots, n$

ขั้นแห่งความอิสระของ S^2 คือ $= k(n-1)$

กำหนดค่า δ^* และ P^* แล้ว เลือกตัวอย่างสุ่มครั้งที่สองด้วยขนาด $N-n$ จากแต่ละประชากร โดยที่

$$N = \max \left[n, \frac{2S^2 h^2}{\delta^{*2}} \right] \quad (2.14)$$

ซึ่ง h เป็นค่าบวกคงที่ (ดูจาก 2.2.3.2) ที่ได้จากรายการ A.3¹ เมื่อใช้ค่า

และ P^* เปิดตาราง

ถ้าค่า n มากกว่า $\{2S^2 h^2 / \delta^{*2}\}$ จะได้ $N=n$ ดังนั้น ขนาดของตัวอย่าง

ก็จะเท่ากับ n จึงไม่ต้องเลือกตัวอย่างสุ่มครั้งที่สองอีก

¹Jean D. Gibbon, Ingram Olkin and Milton Sobel, Selecting and Ordering Populations : A New Statistical Methodology, pp. 405

4. คำนวณหาค่า \bar{X}_i โดย

$$\bar{X}_i = \frac{1}{N} \sum_{j=1}^N X_{ij} \quad , i = 1, 2, \dots, k$$

$$j = 1, 2, \dots, N$$

ถ้า \bar{X}_i บางค่าเท่ากัน เราจะเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยที่เท่ากันด้วยการสุ่ม โดยให้ความน่าจะเป็นในการสุ่มค่า \bar{X}_i ที่เท่ากันนั้นเท่ากัน

5. เลือกประชากรที่มีค่า \bar{X}_i สูงสุด ซึ่งจะถือว่าเป็นประชากรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในประชากรกลุ่มนี้

2.2.3.2 การคำนวณหาค่า h

จากคุณสมบัติ LFC จะได้

$$\mu_{[1]} = \mu_{[2]} = \dots = \mu_{[k-1]} \quad \mu_{[k]} - \mu_{[k-1]} = \delta^*$$

$$\text{ให้ } \bar{X}_i = \frac{1}{N} \sum_{j=1}^N X_{ij} \quad \text{และ} \quad E(\bar{X}_i) = \mu_i$$

$$, i = 1, 2, \dots, k, \quad j = 1, 2, \dots, n$$

$$\begin{aligned} & \Pr \{ \bar{X}_{(i)} < \bar{X}_{(k)} \quad i = 1, 2, \dots, k \} \\ &= \Pr \left\{ \frac{\sqrt{N} (\bar{X}_{(i)} - \bar{X}_{(k)} + \delta^*)}{S} < \frac{\sqrt{N} \delta^*}{S} \right\} \\ &= \Pr \left\{ \frac{Z_i}{S_i} < h \right\} \quad \text{----- (2.15)} \end{aligned}$$

$$\text{โดย } Z_i = \frac{\sqrt{N} (\bar{X}_{(i)} - \bar{X}_{(k)} + \delta^*)}{S} \quad \text{และ} \quad \frac{\sqrt{N} \delta^*}{S} \geq h$$

$$\text{(ซึ่งจะได้ } N \geq \frac{2S^2 h^2}{\delta^{*2}} \text{)}$$

Z_i มีการกระจายแบบปกติด้วย $\mu = 0$, $\sigma^2 = 1$, $i = 1, 2, \dots, k-1$

จากฟังก์ชันความน่าจะเป็นแบบเงื่อนไขของ Z_i เมื่อกำหนด S (conditional joint distribution of Z_i given S) เป็นฟังก์ชันการกระจายแบบปกติของหลายตัวแปร (multivariate normal distribution) ด้วย $\mu = 0$ ภาเรียนซ์ σ^2 และเมทริกซ์ของความสัมพันธ์ $\{\rho_{ij}\}$ ซึ่ง $\rho_{ij} = \begin{cases} 1, & i = j \\ \frac{1}{2}, & i \neq j \end{cases}$ ในฟังก์ชันความน่าจะเป็นร่วมของ Z_i และ S เราจะเปลี่ยนให้ $Z_i = t_i s$ เพื่อจะอินทิเกรตเอา S ออกไป ดังนั้น สมการ (2.15) เป็นฟังก์ชันความน่าจะเป็นหลายตัวแปรของการกระจายแบบที่ (multivariate-t distribution) ซึ่งจะได้ดังนี้

$$\Pr\left\{\frac{Z_i}{S^i} < h\right\} = \int_{-\infty}^h \dots \int_{-\infty}^h \frac{\Gamma[\frac{1}{2}(n+k)]}{\sqrt{k} (\frac{1}{2} n\pi)^{\frac{1}{2}(k-1)} \Gamma(\frac{1}{2}n)} \cdot \left\{1 + \frac{1}{n} \sum_{i=1}^{k-1} \sum_{j=1}^{k-1} b_{ij} t_i t_j\right\}^{-\frac{1}{2}(n+k-1)} dt_1, \dots, dt_{k-1} \quad (2.16)$$

$$\text{โดย } b_{ij} = \begin{cases} 2(k-1)/k, & i = j \\ -2/k, & i \neq j \end{cases}$$

จากสมการ (2.16) ถ้ากำหนดค่า P^* , k , n ให้จะสามารถแก้สมการหาค่า h

ได้ดังปรากฏในตาราง A.3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2.4 กรณีที่ค่าเรียนซ์ของประชากรต่าง ๆ ไม่เท่ากันและไม่ทราบค่าวารเรียนซ์¹

ให้ $X_{ij} \sim \text{NID}(\mu_i, \sigma_i^2)$, μ_i ไม่ทราบค่า σ_i^2 ไม่ทราบค่า
 $i = 1, 2, \dots, k, j = 1, 2, \dots$

$$\mu[1] \leq \mu[2] \leq \dots \leq \mu[k]$$

$$\delta_{i,j} = \mu[i] - \mu[j], \quad i, j = 1, 2, \dots, k, \quad i \neq j$$

$$\Pr\{cs/\mu\} \gg P^*, \quad \delta_{k,k-1} \gg \delta^*$$

ซึ่ง $k^{-1} < P^* < 1$ และ $\delta^* \leq 0$

โดยที่ค่า δ^* และ P^* ได้จากคุณสมบัติ LFC

2.2.4.1 ขั้นตอนของการหาขนาดของตัวอย่างและการเลือกประชากรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

1. เลือกตัวอย่างครั้งแรกด้วยขนาด n จากแต่ละประชากร
2. หาค่า S_i^2 ซึ่งเป็นตัวประมาณที่ไม่เอนเอียงของ σ_i^2 จาก

$$S_i^2 = \frac{1}{n-1} \sum_{j=1}^n (X_{ij} - \bar{X}_{in})^2, \quad i = 1, 2, \dots, k$$

$$\bar{X}_{in} = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n X_{ij}, \quad i = 1, 2, \dots, k, \quad j = 1, 2, \dots, n$$

3. กำหนดค่า δ^* และ P^* แล้วเลือกตัวอย่างซ้ำครั้งที่สองด้วยขนาด $N_i - n$
 $i = 1, 2, \dots, k$ จากแต่ละประชากร โดยที่

$$N_i = \max \left[n, \left\{ \frac{S_i h}{\delta} \right\}^2 \right] \quad (2.17)$$

¹J.B. Ofosu, "A Two-Sample Procedure for Selecting the Population with the Largest Mean from Several Normal Populations with Unknown Variances," Biometrika 60 (1973) : 117-123.

ซึ่ง h เป็นค่าบวกคงที่ (ดูใน 2.2.4.2) ที่ได้จากตาราง A.4¹ เมื่อใช้ค่า n, k, P^* เปิดตาราง
 ถ้าค่า n มากกว่า $\left\{ \frac{S_i \cdot h}{\delta^*} \right\}^2, i = 1, 2, \dots, k$ จะได้ $N_i = n,$
 $i = 1, 2, \dots, k$

4. คำนวณหาค่า \bar{X}_{i, N_i} โดย

$$\bar{X}_{i, N_i} = \frac{1}{N_i} \sum_{j=1}^{N_i} X_{ij}, \quad i = 1, 2, \dots, k$$

$$j = 1, 2, \dots, N_i$$

ถ้า \bar{X}_i บางค่าเท่ากัน เราจะเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยที่เท่ากันด้วยการสุ่ม
 โดยให้ความน่าจะเป็นในการ สุ่มค่า \bar{X}_i ที่เท่ากันนั้นเท่ากัน

5. เลือกประชากรที่มีค่า \bar{X}_{i, N_i} สูงสุด ซึ่งจะถือว่าเป็นประชากรที่มีค่าเฉลี่ย
 สูงสุดในประชากรกลุ่มนี้

2.2.4.2 การคำนวณหาค่า h

ทฤษฎี เพื่อให้สอดคล้องกับ $\{Pr\ cs/\mu\} \gg P^*$ เมื่อ $\delta_{k, k-1} \gg \delta^*$ จะเลือกค่าของ h
 ให้สอดคล้องกับสมการ

$$\int_0^{\infty} (F_m(t+h))^{k-1} f_m(t) dt = P^*$$

โดยที่ F_m เป็นฟังก์ชันการแจกแจงสะสม (cumulative distribution
 function) ของตัวแปร t

f_m เป็นฟังก์ชันแสดงความน่าจะเป็น (density function) ของตัวแปร t

t มีค่าชั้นความอิสระซึ่งเท่ากับ $m = n-1$

¹Jean D. Gibbon, Ingram Olkin and Milton Sobel, Selecting
 and Ordering Populations : A New Statistical Methodology, pp. 412-413

พิสูจน์ จากการหาค่าความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้องด้วยคุณสมบัติ LFC จะได้

$$\theta_{[1]} = \theta_{[2]} = \dots = \theta_{[k-1]} = \theta$$

$$\theta_{[k]} - \theta_{[k-1]} = \delta_{k,k-1} = \delta^*$$

$$\text{และ } \delta_{i+1,i} = 0, \quad i = 1, \dots, k-2$$

ให้ประชากรที่ k เป็นประชากรที่มีค่าพารามิเตอร์เท่ากับ $\theta_{[k]}$

$$\therefore X_{kj} \sim \text{NID}(\theta + \delta^*, \sigma_k^2)$$

$$X_{ij} \sim \text{NID}(\theta, \sigma_i^2), \quad i = 1, 2, \dots, k-1$$

$$\Pr\{\bar{X}_{i,N_i} < \bar{X}_{k,N_k}, \quad i = 1, 2, \dots, k-1\} = \Pr\{Z_i < U_i, \quad i = 1, 2, \dots, k-1\}$$

----- (2.18)

$$\text{โดย } Z_i = \left\{ \bar{X}_{i,N_i} - \theta - (\bar{X}_{k,N_k} - \theta - \delta^*) \right\} / \alpha_{N_k, N_i}, \quad U_i = \delta^* / \alpha_{N_k, N_i}$$

$$\text{และ } \alpha_{N_k, N_i} = \left(\frac{\sigma_k^2}{N_k} + \frac{\sigma_i^2}{N_i} \right)^{1/2}$$

$$Z_i \text{ มีการกระจายแบบปกติด้วย } \mu = 0, \quad \sigma^2 = 1$$

$$U_i \text{ เป็นฟังก์ชันเพิ่มขึ้นโดยตลอดของ } N_i \text{ และ } N_k$$

ดังนั้น สมการ (2.18) จะเป็นฟังก์ชันที่เพิ่มขึ้นโดยตลอดของ N_i , $i = 1, 2, \dots, k$ และค่าต่ำสุดของสมการ (2.18) สามารถหาค่าได้โดยใช้ N_i ที่มีค่าต่ำสุด

ให้ n_i แทนค่า N_i ที่มีค่าต่ำสุด

$$\text{จากสมการ (2.17) จะได้ } n_i = (S_i h / \delta^*)^2$$

$$\therefore \sqrt{n_i} = S_i h / \delta^*$$

$$\text{และ } \delta^* = S_i h / \sqrt{n_i}, \quad i = 1, 2, \dots, k \quad \text{-----} (2.19)$$

ดังนั้น จากสมการ (2.18) จะได้

$$\begin{aligned} & \Pr \{ (\bar{X}_{i,n_i} - \theta) < (\bar{X}_{k,n_k} - \theta - \delta^*) + \delta^*, \quad i = 1, 2, \dots, k-1 \} \\ &= \Pr \left\{ \frac{(\bar{X}_{i,n_i} - \theta) \sqrt{n_i}}{S_i} < \frac{(\bar{X}_{k,n_k} - \theta - \delta^*) + \delta^*}{\delta^*} \cdot h \right\} \\ &= \Pr \left\{ \frac{(\bar{X}_{i,n_i} - \theta) \sqrt{n_i}}{S_i} < \frac{(\bar{X}_{k,n_k} - \theta - \delta^*) h + h}{\delta^*} \right\} \\ &= \Pr \left\{ \frac{(\bar{X}_{i,n_i} - \theta) \sqrt{n_i}}{S_i} < \frac{(\bar{X}_{k,n_k} - \theta - \delta^*) \sqrt{n_k} + h}{S_k} \right\} \\ &= \Pr \{ t_i < t_k + h, \quad i = 1, 2, \dots, k-1 \} \quad \text{-----} (2.20) \end{aligned}$$

ซึ่ง t_i เป็นตัวแปรอิสระที่มีชั้นความอิสระเท่ากับ $n_i - 1$

ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับ $\Pr \{ cs/\mu \} \geq P^*$ เมื่อ $\delta_{k,k-1} \geq \delta^*$

จึงให้สมการ (2.20) เท่ากับ P^* ซึ่งจะได้

$$P^* = \int_{-\infty}^{\infty} F(t+h)^{k-1} f(t) dt \quad \text{-----} (2.21)$$

จากสมการ (2.21) นี้ เมื่อกำหนดค่า P^* , k , n ให้จะสามารถแก้สมการ
หาค่า h ได้ดังปรากฏในตาราง A.4

2.3 การหาค่าของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง เมื่อกำหนดตัวอย่างให้

ในบางกรณีเราไม่สามารถหาขนาดของตัวอย่างตามวิธีดังกล่าวข้างต้นได้ เพราะผู้วิเคราะห์ไม่สามารถตัดสินใจเลือกค่า P^* และ δ^* หรืออาจจะเป็นเพราะการกำหนดขนาดของตัวอย่างไม่ได้ขึ้นอยู่กับการศึกษาของผู้วิเคราะห์ แต่อาจถูกกำหนดด้วยเศรษฐกิจหรืออื่น ๆ ซึ่งในกรณีเช่นนี้เราจะประมาณค่าของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง ของแบบแผนที่กำหนดขนาดของตัวอย่างไว้แล้วนั้น เป็นช่วงกว้างโดยจะหาค่าต่ำสุด (lower bound) และค่าสูงสุด (upper bound) ของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง ซึ่งแทนด้วยสัญลักษณ์ P_L และ P_U ตามลำดับ แล้วค่าความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง จะอยู่ระหว่าง P_L กับ P_U

เราจะแยกพิจารณาการหาค่าของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง เมื่อกำหนดขนาดตัวอย่างให้เป็น 4 กรณี คือ

1. ว่าเรียนซ์ของประชากรเท่ากับทุกประชากรและทราบค่าว่าเรียนซ์
2. ว่าเรียนซ์ของประชากรต่าง ๆ ไม่เท่ากัน แต่ทราบค่าว่าเรียนซ์
3. ว่าเรียนซ์ของประชากรเท่ากันทุกประชากร แต่ไม่ทราบค่าว่าเรียนซ์
4. ว่าเรียนซ์ของประชากรต่าง ๆ ไม่เท่ากัน และไม่ทราบค่าว่าเรียนซ์

2.3.1 กรณีที่ว่าเรียนซ์ของประชากรเท่ากันทุกประชากรและทราบค่าว่าเรียนซ์¹

ความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้องนี้จะขึ้นอยู่กับโครงสร้างที่แท้จริงของค่าเฉลี่ยของประชากร $\mu (\mu[1], \mu[2], \dots, \mu[k])$ ซึ่งจะมี $k-1$ ค่าของความแตกต่างระหว่าง $\mu[k]$ และ $\mu[i]$, $i = 1, 2, \dots, k-1$ โดย

¹Ibid. , pp. 44-48.

ให้ $\delta_1 = \mu_{[k]} - \mu_{[1]}$, $\delta_2 = \mu_{[k]} - \mu_{[2]}$, \dots , $\delta_{k-1} = \mu_{[k]} - \mu_{[k-1]}$

และ $\hat{\delta}_1 = \bar{X}_{[k]} - \bar{X}_{[1]}$, $\hat{\delta}_2 = \bar{X}_{[k]} - \bar{X}_{[2]}$, \dots , $\hat{\delta}_{k-1} = \bar{X}_{[k]} - \bar{X}_{[k-1]}$

โดยที่ $\bar{X}_{[i]}$ เป็นค่าของ \bar{X} ลำดับที่ i ในการเรียงลำดับจากน้อยไปมาก ,

$i = 1, 2, \dots, k$

จากค่าของ $\hat{\delta}_i$, $i = 1, 2, \dots, k-1$ เราจะประมาณค่า \hat{T}_i จาก

$$\hat{T}_i = \frac{\hat{\delta}_i \sqrt{n_0}}{\sigma_0} \quad i = 1, 2, \dots, k-1 \quad (2.22)$$

$$\text{เมื่อ } n_0 = \left(\frac{\sqrt{n_1} + \sqrt{n_2} + \dots + \sqrt{n_k}}{k} \right)^2$$

และ n_i เป็นขนาดของตัวอย่างจากประชากรที่ i , $i = 1, 2, \dots, k$

σ_0^2 เป็นค่าความแปรปรวนของประชากร

เนื่องจาก $\hat{\delta}_i$ เป็นค่าเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนั้น \hat{T}_i จึงเป็นค่าที่เรียงลำดับจากมากไปน้อยด้วย คือ $\hat{T}_1 \geq \hat{T}_2 \geq \dots \geq \hat{T}_{k-1}$

เราจะหาค่าความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง โดยหาเป็น 2 ค่า คือ ค่าต่ำสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง (P_L) และค่าสูงสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง (P_U)

2.3.1.1 การประมาณค่าต่ำสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง (P_L)

ขั้นที่ 1 หาค่า P_i , $i = 1, 2, \dots, k-1$

$$\text{จากสมการ (2.22)} \quad \hat{T}_i = \frac{\hat{\delta}_i \sqrt{n_0}}{\sigma_0} \quad , \quad i = 1, 2, \dots, k-1$$

แล้วนำค่า \hat{T}_i และ $k=2$ ไปเปิดตาราง A.2 จะได้ค่า P_i , $i = 1, 2, \dots, k-1$

(ใช้ $k=2$ เพราะค่า \hat{T}_i ได้มาจาก $\hat{\delta}_i$ ซึ่งเป็นค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวอย่าง 2 กลุ่ม)

$$\text{หรืออาจจะหาค่า } P_i \text{ จาก } P_i = \Phi(\hat{T}_i / \sqrt{2}) \quad \text{-----} \quad (2.23)$$

ซึ่ง $\Phi(X)$ เป็นฟังก์ชันความน่าจะเป็นสะสมของการกระจายแบบปกติมาตรฐาน

ขั้นที่ 2 หาค่า P_L จาก

$$P_L = P_1 P_2 \cdots P_{k-1} \quad \text{-----} \quad (2.24)$$

ซึ่งจะเป็นค่าประมาณของค่าต่ำสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

2.3.1.2 การประมาณค่าสูงสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง (P_U)

$$\text{จากสมการ (2.22)} \quad \hat{T}_i = \frac{\hat{\delta}_i \sqrt{n_0}}{\sigma_0} \quad , \quad i = 1, 2, \dots, k-1$$

$$\bar{T} = \frac{\sum_{i=1}^{k-1} \hat{T}_i}{k-1} \quad , \quad i = 1, 2, \dots, k-1 \quad \text{-----} \quad (2.25)$$

นำค่า \bar{T} และ k ไปเปิดตาราง A.2 จะได้ค่า P_U ซึ่งเป็นค่าประมาณของ

ค่าสูงสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

2.3.2 กรณีที่ค่าเฉลี่ยของประชากรต่าง ๆ ไม่เท่ากัน แต่ทราบค่าความแปรปรวน

$$\text{ให้ } \delta_1 = \mu_{[k]} - \mu_{[1]}, \delta_2 = \mu_{[k]} - \mu_{[2]}, \dots, \delta_{k-1} = \mu_{[k]} - \mu_{[k-1]}$$

$$\hat{\delta}_1 = \bar{X}_{[k]} - \bar{X}_{[1]}, \hat{\delta}_2 = \bar{X}_{[k]} - \bar{X}_{[2]}, \dots, \hat{\delta}_{k-1} = \bar{X}_{[k]} - \bar{X}_{[k-1]}$$

โดยที่ $\bar{X}_{[i]}$ เป็นค่าของ \bar{X} ลำดับ i ในการเรียงลำดับจากน้อยไปมาก, $i = 1, 2, \dots, k$

เราจะหาช่วงของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง โดยหาเป็น 2 ค่า คือ
ค่าต่ำสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง และค่าสูงสุดของความน่าจะเป็นของการเลือก
ได้ถูกต้อง

2.3.2.1 การประมาณค่าต่ำสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

$$\text{ให้ } Z_i = \frac{\hat{\delta}_i}{\sqrt{\frac{\sigma_i^2}{n_i} + \frac{\sigma_k^2}{n_k}}}, \quad i = 1, 2, \dots, k-1 \quad (2.26)$$

โดยที่ σ_i^2 เป็นความแปรปรวนของประชากรที่ i , $i = 1, 2, \dots, k$

n_i เป็นขนาดของตัวอย่างของประชากรที่ i , $i = 1, 2, \dots, k$

$$\text{ให้ } P_i = \Phi(Z_i), \quad i = 1, 2, \dots, k-1 \quad (2.27)$$

โดยที่ $\Phi(Z_i)$ เป็นฟังก์ชันความน่าจะเป็นสะสมของการกระจายแบบปกติมาตรฐาน

แล้วหา P_L โดยใช้สมการ $P_L = P_1 \cdot P_2 \cdots P_{k-1}$

ซึ่งจะเป็นค่าประมาณของค่าต่ำสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

2.3.2.2 การประมาณค่าสูงสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

$$\text{ให้ } \hat{\tau}_i = \frac{\hat{\delta}_i \sqrt{n_0}}{\sigma_{ik}}, \quad i = 1, 2, \dots, k-1 \quad (2.28)$$

$$\text{โดยที่ } n_0 = \left(\frac{\sqrt{n_1} + \sqrt{n_2} + \dots + \sqrt{n_k}}{k} \right)^2$$

ซึ่ง n_i , $i = 1, 2, \dots, k$ เป็นขนาดของตัวอย่างจากประชากรที่ i

$$\sigma_{ik}^2 = \frac{(n_i - 1) \sigma_i^2 + (n_k - 1) \sigma_k^2}{n_1 + n_k - 2}, \quad i = 1, 2, \dots, k-1 \quad (2.29)$$

$$\text{ให้ } \bar{\tau} = \sum_{i=1}^{k-1} \frac{\hat{\tau}_i}{k-1}, \quad i = 1, 2, \dots, k-1$$

นำค่า $\bar{\tau}$ และ k ไปเปิดตาราง A.2 จะได้ค่า P_U ซึ่งเป็นค่าประมาณของค่าสูงสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

2.3.2 การตีความเวียนหวนของประชากร เท่ากันทุกประชากรแต่ไม่ทราบค่าความเวียนหวน

$$\text{ให้ } \delta_1 = \mu_{[k]} - \mu_{[1]}, \quad \delta_2 = \mu_{[k]} - \mu_{[2]}, \quad \dots, \quad \delta_{k-1} = \mu_{[k]} - \mu_{[k-1]}$$

$$\hat{\delta}_1 = \bar{X}_{[k]} - \bar{X}_{[1]}, \quad \hat{\delta}_2 = \bar{X}_{[k]} - \bar{X}_{[2]}, \quad \dots, \quad \hat{\delta}_{k-1} = \bar{X}_{[k]} - \bar{X}_{[k-1]}$$

โดยที่ $\bar{X}_{[i]}$ เป็นค่าของ \bar{X} ลำดับ i ในการเรียงลำดับน้อยไปมาก, $i = 1, 2, \dots, k$

เราหาค่าความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง โดยหาเป็น 2 ค่า คือ ค่าต่ำสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง และค่าสูงสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

2.3.3.1 การประมาณค่าต่ำสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

$$\text{ให้ } t_i = \frac{\hat{\delta}_i}{S_{ik} \sqrt{\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_k}}}, \quad i = 1, 2, \dots, k-1 \quad (2.30)$$

$$\text{โดยที่ } S_{ik}^2 = \frac{(n_i - 1) S_i^2 + (n_k - 1) S_k^2}{n_i + n_k - 2}, \quad i = 1, 2, \dots, k-1 \quad (2.31)$$

$$\left. \begin{aligned} S_i^2 &= \frac{1}{n_i - 1} \sum_{j=1}^{n_i} (X_{ij} - \bar{X}_i)^2, \quad i = 1, 2, \dots, k \\ \bar{X}_i &= \frac{1}{n_i} \sum_{j=1}^{n_i} X_{ij}, \quad j = 1, 2, \dots, n_i \end{aligned} \right\} \quad (2.32)$$

n_i , $i = 1, 2, \dots, k$ เป็นขนาดตัวอย่างจากประชากรที่ i

จากค่า t_i เปิดตารางความน่าจะเป็นสะสมของการกระจายแบบที่ ด้วยชั้นความอิสระ $n_1 + n_2 - 2$ จะได้ค่า P_i , $i = 1, 2, \dots, k-1$ แล้วหา P_L โดยใช้สมการ

$$P_L = P_1 \cdot P_2 \cdots P_{k-1}$$

ซึ่งจะเป็นค่าประมาณของค่าต่ำสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

2.3.3.2 การประมาณค่าสูงสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

$$\text{ให้ } \hat{\gamma}_i = \frac{\hat{\delta}_i \sqrt{n_0}}{S_0}, \quad i = 1, 2, \dots, k-1 \quad (2.33)$$

$$\text{โดยที่ } n_0 = \left(\frac{\sqrt{n_1} + \sqrt{n_2} + \dots + \sqrt{n_k}}{k} \right)^2$$

$$S_o^2 = \frac{(n_1-1) S_1^2 + (n_2-1) S_2^2 + \dots + (n_k-1) S_k^2}{n_1+n_2+\dots+n_k-k} \quad (2.34)$$

$$S_i^2 = \frac{1}{n_i-1} \sum_{j=1}^{n_i} (X_{ij} - \bar{X}_i)^2, \quad i = 1, 2, \dots, k; \quad j = 1, 2, \dots, n_i$$

$$\bar{X}_i = \frac{1}{n_i} \sum_{j=1}^{n_i} X_{ij}$$

n_i , $i = 1, 2, \dots, k$ เป็นขนาดของตัวอย่างจากประชากรที่ i

$$\text{ให้ } \bar{T} = \frac{\sum_{i=1}^{k-1} \hat{T}_i}{k-1}, \quad i = 1, 2, \dots, k-1$$

นำค่า \bar{T} และ k ไปเปิดตาราง A.2 จะได้ค่า P_U ซึ่งเป็นค่าประมาณของค่าสูงสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

2.3.4 กรณีสี่ว่า เรียงอันดับของประชากรต่าง ๆ ไม่เท่ากัน และไม่ทราบค่าความเรียง

$$\text{ให้ } \delta_1 = \mu_{[k]} - \mu_{[1]}, \quad \delta_2 = \mu_{[k]} - \mu_{[2]}, \quad \dots, \quad \delta_{k-1} = \mu_{[k]} - \mu_{[k-1]}$$

$$\hat{\delta}_1 = \bar{X}_{[k]} - \bar{X}_{[1]}, \quad \hat{\delta}_2 = \bar{X}_{[k]} - \bar{X}_{[2]}, \quad \dots, \quad \hat{\delta}_{k-1} = \bar{X}_{[k]} - \bar{X}_{[k-1]}$$

โดยที่ $\bar{X}_{[i]}$ เป็นค่าของ \bar{X} ลำดับที่ i ในการเรียงลำดับจากน้อยไปมาก, $i = 1, 2, \dots, k$

เราหาค่าความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง โดยหาเป็น 2 ค่า คือ ค่าต่ำสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง และค่าสูงสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

2.3.4.1 การประมาณค่าต่ำสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

$$\text{ให้ } t_i = \frac{\hat{\delta}_i}{\sqrt{\frac{S_i^2}{n_i} + \frac{S_k^2}{n_k}}}, \quad i = 1, 2, \dots, k-1 \quad \text{-----} (2.35)$$

$$S_i^2 = \frac{1}{n_i - 1} \sum_{j=1}^{n_i} (X_{ij} - \bar{X}_i)^2$$

$$\bar{X}_i = \frac{1}{n_i} \sum_{j=1}^{n_i} X_{ij}, \quad i = 1, 2, \dots, k; \quad j = 1, 2, \dots, n_i$$

n_i , $i = 1, 2, \dots, k$ เป็นขนาดของตัวอย่างจากประชากรที่ i .

จากค่า t_i จะหาค่า P_i , $i = 1, 2, \dots, k-1$ โดยเปิดตาราง

ความน่าจะเป็นสะสมของการกระจายแบบ t ด้วยชั้นความอิสระ v โดย

$$v = \frac{S_i^2/n_i + S_k^2/n_k}{[(S_i^2/n_i)^2 / (n_i - 1)] + [(S_k^2/n_k)^2 / (n_k - 1)]} \quad \text{-----} (2.36)$$

แล้วหา P_L โดยใช้ $P_L = P_1 \cdot P_2 \dots P_{k-1}$ ซึ่งจะเป็นค่าประมาณของค่า

ต่ำสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

2.3.4.2 การประมาณค่าสูงสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

$$\text{ให้ } \hat{T}_i = \frac{\hat{\delta}_i / \sqrt{n_0}}{S_{ik}}, \quad i = 1, 2, \dots, k-1 \quad \text{-----} (2.37)$$

$$\text{โดยที่ } n_0 = \left(\frac{\sqrt{n_1} + \sqrt{n_2} + \dots + \sqrt{n_k}}{k} \right)^2 \quad \text{ซึ่ง } n_i, \quad i = 1, \dots, k$$

เป็นขนาดของตัวอย่างจากประชากรที่ i

$$S_{ik}^2 = \frac{(n_i - 1) S_i^2 + (n_k - 1) S_k^2}{n_i + n_k - 2}, \quad i = 1, 2, \dots, k-1$$

$$\text{ให้ } \bar{T} = \frac{\sum_{i=1}^{k-1} \hat{T}_i}{k-1}, \quad i = 1, 2, \dots, k-1$$

นำค่า \bar{T} และ k ไปเปิดตาราง A.2 จะได้ค่า P_U ซึ่งเป็นค่าประมาณของค่าสูงสุดของความน่าจะเป็นของการเลือกได้ถูกต้อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย